

عبدالوهاب سرتير

د ملي ولولو خاوند، هيواد پال او اولس پال شاعر بناغلی
عبدالوهاب سرتير

مرکه وال : انجنير عبدالقادر مسعود

د افغانستان په معاصره شاعرۍ کې زموږ تکړه او خور ژبې شاعر بناغلی عبدالوهاب سرتير هغه ملي، ټولنيز او ادبي سټه ده چې د ده د نوم سره زموږ د ادب او فرهنگ مينه وال آشنا دي.

بناغلی عبدالوهاب سرتیرد حاجي صاحب عبدالغني زوی دی چې پر (۱۳۲۸) لمریزکال د ننگرهار ولایت د سره رود په موسی زیو کلي کې زیږیدلی دی. ده خپلې زده کړې د سید جمال الدین د بنوونې او روځني په موسسه کې سرته رسولې دي. تر (۱۳۵۸) لمریز کال پورې د حبیبیې او استقلال په لیسو کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د بنوونکي دنده لرله، او وروسته یې په رادیوتلوويزون کې پر کار پیل وکړ. ده په رادیوتلوويزون کې د شاعرۍ تر څنګ د خپل کار په موده کې په سلګونو لیکنې، گذارشونه، مرکې او دیالوګونه لیکلي دي. سرتیر صاحب همداسې یو شمیر ښکلې او په زړه پورې رادیويي خپرونې هم جوړې کړې دي. دی په رادیو تلوويزون کې د بلابیلو خپرونو لیکونکي، ویونکي، او چلوونکي و. سرتیر صاحب لکه زموږ نور هیواد وال د جهادي ډلو تېلوود خپل منځي جګړو له کبله د جرمني هیواد ته کډوال شو، او له (۱۹۹۳) زیږدیز کال راهیسې په جرمني کې د پردیسي ژوند تیروي.

له (۱۳۴۳) لمریز کال راهیسې د ده شعرونه د هیواد په مطبوعاتو کې خپره شوي او خپريري او ده خپل قلم په دې لاره کې اوچت ساتلی دی.

- بناغلی ډاکتر صاحب ببرک ارغند چې زموږ د هیواد یونومیالي، او وتلي ژورنالیست، نوښتګر او نامتو داستان لیکونکي دی، په خپله یوه لیکنه کې د بناغلي سرتیر د ادبي او فرهنگي شخصیت په اړه داسې کښلي دي:

(جناب عبدالوهاب سرتیر را از سالیان پیشین میشناسم و با آثار گرانبهای شان آشنایی دارم. اگر اشتباه نکنم اولین بار در سال سیزده چهل و هشت بود که با آثار ایشان آشنا گردیدم.

از جناب سرتیر افزون بر دفترهای شعر، مقالات، گزارشها و مصاحبه های ارزشمندی هم منتشر شده اند. ایشان از برنامه سازان و گوینده گان خوب رادیو تلوويزون کشور بشمار میروند. سرتیر نام شناخته شده یی در ادبیات پربار ماست. اشعارش بیان گر دردها و نیاز های محرومان کشور است. وطن دوستی، شایسته سالاری و خدمت و عشق ورزیدن به انسان جوهر کلامش را میسازد. سرتیر عاشق کشور و مردمش است و این عشق را با کلام زیبا، مستحکم و مملو از شور و هلهله بیان میدارد.)

د بناغلي عبدالوهاب سرتیر چاپ شوي آثار دا دي:

- خیري گریوان پر (۱۳۷۷) لمریز کال.

- د کوثر جام پر (۱۳۷۷) لمریز کال.

- د څپو ژبه پر (۱۳۷۸) لمریز کال.

- سوی ډاگ پر (۱۳۸۰) لمریز کال.

- چینه پر (۱۳۸۰) لمریز کال.

- همیانی پر (۱۳۸۰) لمریز کال.

- بن پر (۱۳۸۴) لمریز کال.

- غرونه پر (۱۳۸۵) لمریز کال.

- سمندر پر (۱۳۸۸) لمریز کال.

- زاړه زر پر (۲۰۱۰) زیږدیز کال.

او همداسې یو شمیر ناچاپه آثار لري، چې ډیر ژر به چاپ شي.

- ښاغلي عبدالهادي هادي، چې زموږ د هیواد یونوبنتگر، خور ژبي او با احساسه شاعر او لیکوال دی، د ښاغلي سرتیر د شعر او شاعرۍ په اړه داسې وايي:

(سرتیر صیب له شپیتمو کلونو، له هغو وختونو چې گران افغانستان او کابل جان لانه وو وران، له هغه وخته چې د انسان په جامه کې لیوان زموږ پر ښارونو نه وو راشیوه شوي او له هغه وخته چې زموږ هست و بود لانه وو تالا شوي، پیژنم او له شعرونو سره یې آشنا یم. سرتیر صیب له مور نه د وړاندیني نسل شاعر دی او شاعري یې په لږ توپیر زما د عمر همزولي ده. د سرتیر صیب شاعري وطن او وفاق ته د یوه متعهد، د یوې لارې د درلودونکي او د یوه ستر ارمان د پالونکي انسان له زړه نه راوتلي آهنګیني او موزوني ساندي دي چې د خپل نسل د زیاتره شاعرانو تر پنځونو یې زموږ د رواني اوږدې غمیزې ښکاره او روښانه انځورونه گڼلای شو.

ماته هغه وختونه یاد دي چې مور تر هوش زیات د جوش زلمکي وو او د سرتیر صیب د شعر ویلو ځانګړي انداز به مو وینه په جوش راوستله او د وطنپالنې جذبې به یې راکي راوینولې. زه په خاص ډول د هغه د مهربانیو او هڅونو مندوی یم.

سرتیر صیب لکه څنګه چې خپله په شخصي مراداتو او راشه درشه کې تصنع او ټګي برګي نه پیژني او د ساده او رښتیني پښتون شخصیت ذهنونو ته تداعي کوي همداسې یې شعرونه هم له دومره صمیمیت نه ډک دي چې رسا پر زرونو اغیز کوي.

په افغانستان کې د وروستي نظام تر سقوط او د تنظیم شاهي تر پیل لږ دمخه یا وروسته سرتیر صیب هم په اوبلنو سترگو له وطن نه ولیردیده اوزموږ د مهاجرو له لوی کاروان سره یو ځای شو، ډیر کلونه یې له هڅو نه ووم خبر، خو په وروستيو کلونو کې یې دا دی

له نیکه مرغه له اروپا نه شرنگیدلی غږ اورم او ورته خوشاله یم چې زمور دا پاک زری
او صمیمي شاعر لا هم له شعر سره یاري پالي او لا هم تر پخوا په ډیر زور او شور د
خپل مهاجر زرګي ساندې په خپل رسا غږ تر خپلو مینه والو رسوي.

زه پوهیږم چې د سرتیر صیب او شعر اړیکه آماتوره نه ده بلکه هغه خپل شعر ته ریاضت
کوي او همدې ریاضت د هغه شعر ته داسې یوه بڼکلا وربښلي چې که څوک د پښتنو په
جغرافیه کې د رزمی او حماسي شعر څیرنه کوي نو غواړي که نه غواړي د سرتیر صیب
تلپاتو پنځونو ته به تم کيږي په دې لنډ تنګ وخت کې نه شو کولای د سرتیر صیب په شان
یوه لوی شاعر پر شاعري هراړخیزې خبرې وکړو، زه د هغه پر شعر خپلې خبرې بل
وخت ته پریردم او فقط خپل دغه حقدار مشر ته اوږد عمر غواړم او لاسونه لپه کوم چې
څښتن دې یې نه بې شعره کوي.)

- په رښتیا سره چې د بڼاغلي سرتیر په شاعرۍ کې ملي ولولې او جذبې، پاک او سپیڅلي
وطني احساسات، بشر دوستي، د انسان او انسانیت سره، د پښتون او پښتنولي سره ژوره
مینه او خواخوږي د شاعرانه ملي احساساتو په څپو کې له ورايه راڅرګندیږي، او
همداسې د ده په شاعرۍ کې د انساني او اخلاقي موضوعگانو نور اړخونه په ډیرو بڼکلو
انځورونو کې ترسترګو کيږي.

دبیلګې په توګه د ده دابیتونه لولو:

موره په لوی لاس بربادي راولو

چې کور او کلي ته پردي راولو

خلک غاصب لښکر له خاوري باسي

موره غاصبین کورته عادي راولو

تاریخي ننگ دی چې د بل په متو

افغانستان ته آزادي راولو

په تاریخي غرور مو لوبې کيږي

نوم ورکوو چې آبادي راولو

اویا:

د وطن د مور د پيو بيه ننگ دی
د هیواد له غلیمانو سره جنگ دی
د پښتون مقابله کې امان غواري
اوریدلی یې چې چا د توري شرنګ دی

اویا:

دیرو جګې کړي لرو بر شملي
پوه نه دي په دي چې غواري سر شملي
لویري گیدرانونه په منډه کې
لوي غواري عظمت لکه دغر شملي
زه یې د پښتون د سر معراج گنیم
دغه شان اوچت غواري نظر شملي
دا وطن که کور د شمله ورو دی
چګې دي وي تل د دي تیر شملي

اویا :

خیاله بدرگه مي کړه جانان ته حُم
سوی په اور ډاګ یمه باران ته حُم
ما له دي وحشي حنګله وباسه
مینه چې په کې وي بیابان ته حُم
بل چیرته مي ژوند چا سره ونه شو
کور د پلار نیکه افغانستان ته حُم

اویا:

مور د همدې خانگي گلونه يو مور مه بيلوه
لکه دا ستوري سره وروڼه يو مور مه بيلوه
ز مور په زړو کې د يوې مينې خراغ بليري
د يوې مينې ارمانونه يو مور مه بيلوه
اوس خو مو دلته اړولي چېرې مه رانښه
ټول د يوې زني خالونه يو مور مه بيلوه
زمونږ ټولو مراد يو دی چې ډيوې بلوو
گډې زارۍ گډ تکلونه مور مه بيلوه
مونږ په خپلو کې ټول عمر سره مينه کړې
دخدای لپاره مين زړونه يو مور مه بيلوه
زما سرتيرد وطن خاوره څه چې غرونه وايي
مور د همدغه وطن غرونه يو مور مه بيلوه

اویا :

که سره یو نه شو تبا تبا یو
په ټول جهان کې به رسوا یو
مخ به مو تور وي د ابد لپاره
ټول به نفرین او خندا خندا یو

اویا:

ډيوې د شهيدانو په مزار ويني بليږي
د ميني د وفا او د ايثار ويني بليږي
توي شوي په دې هره لويشته خاوره زموږ ويني
جنډې د سرو غاتولو په بهار ويني بليږي
دلى دلى سرونه په وطن مونږه ورکړي
غليمه چې روند نه شي په دې لاره ويني بليږي
يوازي هديرو کې په قبرونو نه دې بلي
زمونږ په هر کور او په هر ښار ويني بليږي
سرتيره په تاريخ کې دا لومړى ځل زموږ نه دى
ډيوې په دغه خاوره په تکرار ډيوې بليږي

اوپا:

له کومه راغلي دا وږمې چې ځيني ويني څاڅي
اورمه بيا ټپي نعمې چې ځيني ويني څاڅي
دکوم شهيد ارمان سينه ده په گوليو سوري
بار دي د هيلو جنازي چې ځيني ويني څاڅي
باده چليږه خو په څنگ له دغې توري تيارې
له دغه تور ماښام او شپې چې ځيني ويني څاڅي
نن چې په وينو ده لړلي ما به نه ورولي
فضا دښار او ميکدي چې ځيني ويني څاڅي

اوپا :

له ما نه مه پوښتی چې څوک یمه او چا پسي ځم
د رڼا څرک معلومومه په رڼا پسي ځم
پل په پل ستوري د اسمان تعقیبوم هر ه شپه
زه په دې تورو تورو شپو کې په سبا پسي ځم
ما داغزو د پاسه کړي مزلونه دي ډیر
چې اوس د گلو د بنایست په تماشا پسي ځم
نیمه خندا یې چې بانه سترگې په ځمکه گنډي
د هغو ښکلو پښتنو سترگو حیا پسي ځم
چې ماته پته راکولی شي د یار دکوڅي
دا لیوني دی زما مشر زه یې شا پسي ځم
سرتیر له ډلې د رندانو سره ژبه وکړه
چې زه نه په شیخ نه په صوفي او نه ملا پسي ځم

اویا:

د بي مالياره باغ خزان گل یمه
اخته دمینی په هجران گل یمه
اوبه رواني زه له تندي مر مه
په باغ کې شین د بیابان گل یمه
اوریځي راشي خو باران نه اوري
زه د رلیو او توپان گل یمه
لکه بي کوره یو غریب مهاجر
په پسرلیو کې تالان گل یمه

اویا:

ماتي د لمر اوبسکي په لمنه کي د شپي شولي
گوري دا تيارې چې په رنو ستورو رني شولي
ورخ يي په خدا شپه په ژړا مور ته راکړې ده
نه دا چې په شپه کي د خندلو هيلې مري شولي
هر چا چې خدا او ژړا دواړه زده له لمره کړي
خامي ارادي يي که پخي نه وي پخي شولي

اویا:

د ارمونونو په چمن مي چې طوفان ولگيد
اور په لمنه کي له ويرې د خزان ولگيد
زما د خوار او کريدلي زړه په غورو روښان
خراغ په زړه کي د گلي او د باران ولگيد
اسمان يو کاني را گوزار کړخپله سيل ته کيناست
بخت له هر چانه بچاوه زما په خان ولگيد
تقدير ظالم دی چاته خپله برخه نه ورکوي
داغ د لاله و خو په زړه د ارغوان ولگيد

اویا:

د وفا په تمه زور شوم ما وفا و نه لیده
تگه برگه زمانه ده ما رښتیا و نه لیده

غورولي توري شپي ده په دنيا خپله لمنه
چي رنا مو دي تيارې كړي ما رنا ونه لیده
په ژرا راغلو نړۍ ته په ژرا باروو كډې
زاره چاوده دي كوچو بار كي ما خندا و نه لیده

چي تر څو انسان له يو بل كوي كركه
په لمبو كي به د شخړو سوخي ځمكه
غورولي به ماتم خپله لمن وي
نيكمرغي به وي د تل لپاره وركه

- سرتير صاحب په خپلو شعرونو كي خپل خيالونه او آندونه په ډيره روانه او خوږه ژبه
انځور كړي دي. د ده په شعرونو كي د پاكي او سپيڅلي ميني راز او نياز، حسن او جمال د
طبيعت د مناظرو بڼكلاپه ډير هنري شكل او انداز سره بيان شوي دي. د بيلگي په توگه د
ده دا بيتونه گورو:

ډالي د پاك الله د محبت ده دا نړۍ
د ميني پيرزوينه ده جنت ده دا نړۍ
بڼكلا د كایناتو او د ټولو سيارو ده
شين خال په سپيره ټنډه د خلقت ده دا نړۍ
رني چي د هر چا په مينه سترگي وي پوهيري
مزي دي په دي ځمكه كي لذت ده دا نړۍ

او يا:

لري لري ژرا لري ! له خندا سره مي پريږده

موده پس بيا سره گورو له اشنا سره مي پريرده
پل پر پل مدام روان وم له بهيره سره د اوبنکو
توري شپي مي زره خورلي، له سبا سره مي پريرده
پيدا کړي خدای مين يم، زره مي پک له محبته
دا مي هيله ده، دا غوارم، له بنکلا سره مي پريرده

او يا :

سوزيدل دي کريدل دي جرمانه زما د ميني
شوه دبنمنه لويه خدایه زمانه زما د ميني
بيگاه ټوله شپه په وينه د سپورمي رڼا ته ناست وم
ستورو يو بل ته ويله افسانه زما د ميني
بي پنا لکه مجنون شوم د غربت په سوي ډاگ کي
بيلتانه ظالم لوتلي خزانه زما د ميني

او يا :

نوی نغمه ده ځني اچوه گديره راته
په ټول وجود درته غور غور یمه غريزه راته
چي لږ مي وغوريږي هيلي د خدا په زره کي
راته موسکي شه راته وخانده غوريږه راته
د بيلتانه د خونري ماښام په تور لمن کي
بله ډيوه شه راروانه شه بليره راته

او يا :

په تورو سترگو کي دا څه د قيامت لمبي دي
زړه له ايمان سره وړي د محبت لمبي دي
ستا د بنکلا په تماشا کي که رښتيا ووايم
بلي پر ما باندي چي گوري هر ساعت لمبي دي
تا ته به څه بنکاري د زلفو سره لوبي زما
کوم له لومو سره عشق د اسارت لمبي دي
نن مي له تا سره وعده ده خو که را نشي ته
د انتظار ترخي شيبې په حقيقت لمبي دي

او يا :

ساقې جامونه راکړه خو تدبير مه راکوه
نقشه زما دلاري او مسير مه راکوه
مستي غوږم چي لري شم د عقل له دنيا نه
غوټي نوري په پنډ کي د دي وير مه راکوه
ستومانه يم ستومانه تمام عمر راسره وو
ساره ساره اهونه نور اسير مه راکوه

او يا :

يوازي دا نه چي ساقې يمه پيالي درکوم
زما عادت دي په پيالو کي ولولي درکوم
راشه چي اور درکړم سيني نه دي تنور جوړ کړمه

له سرو سکروتو سره سین سین حوصلې درکوم

غریبي منمه خو همداسې دې سور نه غواړمه

د اوربتي زره کې د ننه زلزلې درکوم

ویده به مرشي له زاړه خیال سره مه وپریږه

نوي خیالونه نوي نوي مرحلې درکوم

د سرتیر صاحب د پوره پیژندگلوۍ لپاره ما د ده سره یو مرکه نیولې ده چې ستاسو د ادب او شعر مینه والو پام ورته را اړوم.

سرتیر صاحب اجازه راکړې خپل سلامونه او پېرزوینې ستاسو حضور ته وړاندې کړم، او خپلې پوښتنې پیل کړم.

مننه، زه هم تاسو او ستاسو په وسیله خپل سلامونه او نیكې هیلې ټولو هیوادوالو او د ادب مینانوته وړاندې کوم او ستاسو په خدمت کې یم:

پوښتنه: ستاسې مینه او علاقه د شعر ویلو او لیکلو سره څنګه پیدا شوه، کوم احساس، او چا دې ته وهڅولې، چې باید شعر ولیکئ؟

ځواب: په تنکې ځوانۍ کې له ښکلا سره مینې شعر لیکلو ته هڅولې یم.

پوښتنه: د شعر د پیژند (تعریف) په اړه بلالیل لیکوال او ادیبان خپل نظریات لري، یو شمیر وايي: په شعر کې وزن، قافیه، خیال، او اندیشه د شعر ذاتي عناصر دي. ستاسې په آند شعر ته کوم تعریف ټاکلې شو.

ځواب: د شعر په باب ټول تعریفونه او نظریات خپل وزن لري. زه کوم خاص تعریف نه لرم.

پوښتنه: د کومو کلاسیکو او معاصرو شاعرانو شعرونه مو خوښیږي؟ او تاسې له کوم سبک او ادبي ښوونځي څخه پیروي کوئ؟

ځواب: ښه شعرکه په هره زمانه کې هر چا لیکلې او ویلې وي زما خوښیږي. د هیچا د سبک پیرو نه یم، خپله لاره لرم.

پوښتنه: ویل کیږي چې په پرتله د شعر د انساني جذباتو او احساساتو د اظهار لپاره نثر یو ښه او بریالی صنف دی. تاسې په دې اړه څه لید لری؟

ځواب : خوندور نثر هم شعر دی، زما په آند د نثر په پرتله د جذباتو اظهار په شعري ژبه ډیر اغیزمن وي.

پوښتنه : تاسې د زور او نوي نثر بنسټيزې ځانگړنې څه ډول پرتله کوئ؟

ځواب : زما په آند زور نثر څه پېچلې او په مسجع شکل ؤ، خو ننی نثر ساده او ژر د زغم او پوهوي وړ دی.

پوښتنه : ستاسې په آند په پښتو ادب کې، د سلیمان ماکو، میا پیر روښان، خوشحال خان خټک او د منشي احمدجان د نثرونو ادبي بنوونځي د پښتو ژبې د ودې او پرمختگ لپاره څومره اغیز او نقش لوبولي دي؟

ځواب : زه د ادبي سبکونو څیرندوی نه یم. خو په خپل آند وایم چې ټولو ادبي سبکونو او مکتبونو د پښتو ژبې ودې او پرمختگ ته زیاته گټه رسولي ده.

پوښتنه : په لویدیزو شعرونو کې شعري مبالغې ډیرې کمې لیدل کېږي او شاعران زیاتره عیني او ریښتیني واقعیتونه په خپلو شعرونو کې انځوروي. تاسې په دې اړه څه لید لرئ؟

ځواب : فکر کوم په پرمختللو ټولنو کې ډیر مسایل حل دي، نو ځکه لیکوال یا شاعران هر څه رډ په رډ بیانوي. مبالغې او کنایاتو ته ضرورت نه پېښیږي، هر څه عیني دي.

پوښتنه : په پښتو ادب کې لکه د دنورو ژبو په ادب کې له ډیرو پخوانیو زمانو څخه اوږدې کیسې او نکلونه شته. دبیلگې په توگه : د آدم خان او درخانۍ او فتح خان بریڅ نکلونه ، د مومن خان اوشیرینو داستان او داسې یو شمیر نور ادبي لیکونه. تاسې د دغو کیسو او نکلونو ارزښت د پښتو ادب د ودې او پرمختگ لپاره څه ډول څیړئ او اغیز یې پر خپلو شعرونو څنگه ارزوئ؟

ځواب : دا کیسې او نکلونه د ډیر ارزښت وړ دي، ما هم ځنې کیسې او حکایتونوپه پښتو نظم اړولي دي.

پوښتنه : سپین، نوی او آزاد شعر د کلاسیک شعر سره څه توپیر لري؟ او دا راته وویاست تاسې په خپلو شعرونو کې کوم ډول شعرونو ته زیاتره پاملرنه کړئ ده؟

ځواب : د قافیې او بعضا د مقیدو اوزانو له قیوداتو فارغ کلام سپین شعر دی ما په دواړو کې خپل قلم زغلولی دی.

پوښتنه : پښتو غزل هغه ژانر او صنف دی، چې د عشق او جذباتو سره تړاو لري. تاسې دپښتو غزل اصالت او سنتي ځانگړتیاوي په څه کې وینئ؟ آیا په اوسني حالاتو کې دپښتو غزل دنورو ژبو دغزل سره سیالي کولای شي او که نه؟

ځواب: غزل په لغت کې له بنکلو سره مینې ته وايي، چې د شعر په ژبه په رومانتيک ډول بیانېږي. خو نن غزل قیدونه مات کړي او حتی حماسي غزلې هم لیکل کيږي لمن يې پراخه شوي، بلې پښتو غزل د نورو ژبو د غزل سره سيالي کولای شي.

پوښتنه: پښتولرغونې ادب د حماسو نه ډک تاريخ لري. تاسې په پښتو ادبياتو کې او په ځانگړي توگه په شعر کې د دغو حماسو اغيز او ارزښت څه ډول ارزوي؟

ځواب: ځينې کسان حماسه په شعر کې نه خوښوي، خو زما په آند د پښتو شعر ډول او گانه حماسه ده. د پښتو شعر په حماسه پيل شوي داميرکروړ بولل ه ښه مثال دی.

پوښتنه: لنډې زمونږ د هيواد د اولسي ادب يوه مهمه برخه جوړوي او زمونږ هيوادوال ورسره ځانگړې مينه او علاقه لري. تاسې په لنډيو کې مفکوره، احساسات، تصويرونه او رزمي برخې څه ډول ارزوي؟

ځواب: زه لنډې د پښتو ادب لرغونې او ډير ارزښت وړې ستنې گڼم کومو شيانو ته چې تاسو اشاره کړې ده د لنډيو په غنا کې ډيره ونډه لري.

پوښتنه: يو شمير شاعرانو په خپلو شعرونو کې د متلونو نه چې زمونږ د پښتو ادب يوه بډايه زيرمه او شتمنې ده هم گټه پورته کړې ده. د دغو متلونو اغيز په شعرونو کې څه ډول ارزوي؟ آیا تاسې هم د خپلو شعرونو په ليکنو کې د متلونو نه استفاده کړې ده او که نه؟

ځواب: په شعرونو کې په متلونو اتکاء شعر مستند کوي او زه يې له هر پلوه تاييدوم، له ټولو مهمه دا چې د متلونو ژوند اوږد وي.

پوښتنه: ارسطو وايي: (دشاعر وظيفه د اسطوري جوړول دي). ستاسې په آند شعر له اسطوري سره څه تړاو لري، او اسطوري په پښتو شعر کې څه ارزښت او اغيز لري؟

ځواب: د ملي وياړونو د ژوندي ساتلو او راتلونکو ته د وياړ، غرور او اتلولۍ روحيه ورکول دي. دامير کروړ وياړنه، دخوشحال خان خټک رزمونه، د ميوند جنگونه او يادونه او يا په دري- فارسي ژبه کې د فردوسي شاهنامه چې له مثبتو اغيزو نه يې په تيره په دري- فارسي ادب کې څوک سترگې نه شي پټولې.

پوښتنه: تاسې د هنر او ادبياتو په ډگر کې د يو هنرمند، شاعر، او ليکوال تعهد، رسالت، او مسووليت د يوه ټولنيز شخصيت په توگه څه ډول څيري؟

ځواب: شعر له ژوند سره په تړاو کې بايد د حقيقت هينداره وي، او شاعر د خپلو خلکو دردونو او تپونو ته پټی او د پټی د ايښودلو سالار وي.

پوښتنه: ستاسې په نظر د پښتو ادب لومړنی صوفي شاعر څوک وو او کوم شعرونه یې زمزمه کړي دي؟

ځواب: فکر کوم چې بیت نیکه دی او مشهور مناجات یې دا دی:

لویه خدایه لویه خدایه - ستا په مینه په هر ځایه

پوښتنه: آیا خوشحال خان خټک هم صوفي شاعري کړې ده او که نه؟ که یې کړې ده په دې اړه په لنډه توګه معلومات راکړئ؟ او د شعرونو څو بیلګې یې راته ولیکئ؟

ځواب: خوشحال خان د خپل ذاتي فطرت له مخې په هر ډګر کې شاعري کړې ده. دی یو صوفي شاعر هم و. د ده د شعرونو دا بیلګې ته ستاسې پام را اړوم:

که مسجد ګوري که دیر - واره یو دي نشته غیر

یو مې بیا موند په هر څه کېنې - چې مې وکړو د زړه سیر

او همداسې نور شعرونه.

پوښتنه: د رحمان بابا دشعر، په پرتله د نورو شاعرانو په شعر کې د تصوف رنگ ډیر زیات څرګند دی. مهرباني وکړئ په دې اړه په لنډه توګه معلومات راکړئ، او دا راته وویاست، چې د ده په مجازي او حقيقي عشق کې کوم ځانګړي توپيرونه شتوالي لري؟

ځواب: کله انسان له مجازه حقیقت ته رسیږي، خو زه رحمان بابا حقيقي عاشق ګنم.

د بیلګې په توګه د ده دا شعرونه ګورو:

که څوک وايي هنر کوم دی؟ وایه دادی - چې بی خدایه نوره مینه په چانه کا

هیڅ تغیر او تبدیل نه لري رحمان - تل تر تله بر قرار دی رب زما

دا پنځه ورځې ژوندون چې غنیمت دی - شکرانه په دا نعمت ډګر ګار کړه

په هر دم کې نوي نوي تماشي کړم - زه رحمان د خدای وکړه وته حیران یم

پوښتنه: ستاسې په آند د پخوانيو او معاصرو شاعرانو شعرونه له عرفاني ، تصوفي او فلسفي اندېشو سره څه تړاو لري؟ ويل كيري چې غني خان يو فلسفي شاعر و . تاسې په دې اړه څه ليد لري؟

ځواب: فكر كوم چې د پيرو شاعرانو په شعرونو كې به فلسفي رنگ وي، خو دا رنگ د غني خان په شعرونو كې ډير څرگند دى. دغه راز عرفان او تصوفي خوا دى هم لري البته چې دا خوا د پيرو نورو شاعرانو په شعرونو كې هم شته.

پوښتنه: دا څرگنده ده چې د هر اثر كركتنه او نقد ځانته خپل اصول او مقررات لري ، تاسې زموږ د عصر اوسني كره كتنې او نقد څه ډول څيرئ؟ او دا راته ووياست، چې ولې په هيواد كې دننه او بهر د ادبي نقدونو په اړه ادبي مركزونه، چې هلته با صلاحيته ادبي او فرهنگي منتقدين او كره كتونكي موجود وي نه جوړيږي؟

ځواب: بې پرې كره كتنه اړينه ده خو هيله منديم چې په مور كې بې پرې او بې ريا كره كتونكي پيدا شي.

پوښتنه: په هيواد كې دننه او بهر په يو شمير راډيويي او تلويزوني خپرونو كې ادبي او فرهنگي پروگرامونه او برنامې خپريږي، د دغو خپرونو په اړه ستاسې نظر د يو باتجربه كاره ادبي او فرهنگي شخصيت په توگه، چې د راډيو تلويزون سره مو همكاري لرله څه دى؟ او كوم كارنده وړانديزونه په دې برخه كې لري؟

ځواب: هره خپرونه په كتلو او اورېدلو ارزې ، بې گټې ندي.

پوښتنه: دلر او برو پښتوليکوالو، ادیبانو او شاعرانو فعالیتونه، کارنامې او آثار څه ډول ارزوئ؟ اود گډو هلوځلو او فرهنگي فعالیتونو په تړاو مو لید څه دی؟

ځواب: د کوزې پښتونخوا د لیکوالو سره ډیر په تماس کې نه یم خو زما په آند دلته او هلته چې هر څوک د پښتو ژبې پالنه کوي د قدر وړ دي.

پوښتنه: په لره او بره پښتونخوا او بهر کې یو شمیر ادبي او فرهنگي ټولني جوړې شوي دي او همدارنگه ادبي ناستې او ادبي غونډې ترسره کيږي اود یوشمیر ادیبانو، لیکوالو او شاعرانو کارونه او فعالیتونه څیرل کيږي. ستاسې پر آند دا کارونه او فعالیتونه د پښتو ادب د پراختیا او پرمختگ لپاره څه اغیز لري؟ او د دغو ټولنو د یووالي او دکارونو او فعالیتونو د سمون او خوځون په اړه څه وړانديزونه لري؟

خواب: دننه او بهر ادبي ناستې او ټولني ډيري گټورې دي ، هيله من يم چې په تيره په بهر کې دا دود عام او د کورنيو ټول غړي احتوا کړي چې له خپل کلتور سره بې تړاوه پاتې نه شي.

پوښتنه: تاسې ديو شاعر او ليکوال په توگه زموږ د هيواد د اوسني کړکيچنو او تراژيکو حالاتو اغيز پر ادبي او فرهنگي فعاليتونو څه ډول څيرئ؟ او نور وشاعرانو او ليکوالوته په دې اړه څه وړانديزونه لرئ؟

خواب: په وچو شونډو غورې خبرې بڼې نه ايسي. د حقايقو په رڼا کې بايد ليکنې وشي.

پوښتنه: ستاسو پيغام د يوبڼه ليکوال او تکړه شاعر په توگه ځوانو ليکوالو او شاعرانو ته چې په هيواد کې دننه او بهر اوسيري څه دی؟

خواب: زما پيغام دوی ته دا دی: افغانستان او افغان ملت ته په پوره وفادارې ليکنې وکړئ، په دې لاره کې مشق او تمرين شرط دی.

ستاسو محترم او قدرمن دوست سرتير صاحب نه ډيره مننه. تاسې ته برياوې او برياليتوبونه غواړم.

په ډير درنښت او ادبي مينه : انجنير عبدالقادر مسعود